

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 113.601 van 12 december 2002  
in de zaak A. 116.722/XIV-8550.**

In zake :           XXX,  
                      die woonplaats kiest bij Nicolas KOM,  
                      wonende te 2060 ANTWERPEN,  
                      Dambruggestraat 221

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 29 augustus 1976 en van Kameroense nationaliteit, op 12 februari 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 27 november 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 20 februari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 27 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 6 november 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J.-P. VIDICK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 22 november 2001 en verklaart zich vluchteling op 23 november 2001.

1.2. Op 27 november 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 23 januari 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

Volgens uw verklaringen woonde u in Limbe in de Engelstalige South West Province. U was sympathisant van de politieke partij SDF, Social Democratic Front. Op 9 oktober 1997 deelde u SDF-pamfletten uit waarin de oneerlijkheid werd aangeklaagd van de geplande presidentsverkiezing van 12 oktober 1997. Daarbij werd u gearresteerd en gedurende tweeëndertig dagen opgesloten. Sinds 30 december 1999 was u naar eigen zeggen bovendien sympathisant van de SCNC, het Southern Cameroon National Council. Toen u na het hijsen van de vlag aan Mongo Bridge in Limbe naar aanleiding van de onafhankelijkheidsverklaring die de SCNC die dag in naam van de Engelstalige Kameroeners deed, samen met vele andere vierende SCNC'ers in een terugkerende vrachtwagen zat, werd u samen met die SCNC'ers gearresteerd en andermaal gedurende tweeëndertig dagen opgesloten. Op 31 januari 2000 kwam

u dankzij de Human Rights Defence Group vrij. Toen SCNC'ers op 1 oktober 2001 de onafhankelijkheid vierden in Bamenda, werden velen onder hen, waaronder uzelf, gearresteerd, maar u slaagde erin weg te rennen. Op basis van een envelop die ze in uw zak gevonden hadden kwamen politieagenten u echter twee dagen later in het huis van uw zus zoeken (en) omdat u daar niet was, werd zij meegenomen. Uw oom die naar haar ging informeren, kreeg te horen dat zij vastzat omdat u gezocht werd. U besloot uw land te verlaten en nam op 21 november 2001 een vliegtuig naar België, waar u de volgende dag aankwam en op 27 november 2001 asiel aanvraagde.

U maakte niet aannemelijk dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie bestaat. U stelde vervolging te vrezen omwille van uw activiteiten als SDF- en SCNC-sympathisant. Er dient echter te worden vastgesteld, ten eerste dat u na uw arrestatie als SDF-sympathisant in oktober 1997 en uw vrijlating een maand daarna, gedurende meer dan twee jaar geen enkel vervolgingsfeit onderging; ten tweede, dat u na uw deelname aan het hijsen van de vlag van de Engelstaligen na de onafhankelijkheidsverklaring van 30 december 1999, reeds na een maand na bemiddeling door een mensenrechtenorganisatie werd vrijgelaten en ook hierna gedurende een jaar en acht maanden van elke vervolging gespaard bleef, wat de vermeende uitdrukkelijke vervolgingswil van het regime jegens u als "symbool" -dixit uw raadsman (cf. gehoor door het Commissariaat-generaal dd. 14 januari 2002, p. 2 onderaan)- van de strijd van de Engelstaligen, discrediteert; ten derde, dat u op 1 oktober 2001 op de grote SCNC-bijeenkomst waar vele SCNC'ers werden gearresteerd, kennelijk niet persoonlijk, als reeds bij de autoriteiten bekend SCNC-activist, geïdentificeerd werd, maar als één van de vele gearresteerden bij het wachten op de volgende vrachtwagen kon weggrennen. Dit alles relativeert ernstig uw vermeende vrees voor vervolging op grond van de aangehaalde politieke sympathieën en activiteiten.

Hoe dan ook wordt de geloofwaardigheid van uw vermeende politieke betrokkenheid en activiteiten onderuit gehaald door de ongemeen vage en pertinent onjuiste verklaringen die u over essentiële elementen aflegde. Zo antwoordde u op de vraag naar de doelstelling van de SDF, dat die erin bestond "hun doel te bereiken" en dat dat doel was "aan de macht zijn", en dat wat ze wilden veranderen "de hele regering" was, met andere woorden wist u de politieke positie van deze partij geenszins te verduidelijken (p. 1). Verder stelde u (p. 2) met betrekking tot de grote SCNC-bijeenkomst van 1 oktober 2001, dat toen de veertigste verjaardag werd gevierd van de onafhankelijkheid van de SCNC (wat geen enkele zin heeft want de SCNC zelf bestaat pas sinds 1994, en als u het uitroepen door de SCNC van de onafhankelijkheid van Engelstalig Kameroen bedoelde, dan dient opgemerkt dat deze pas eind 1999 geschiedde), terwijl deze bijeenkomst in werkelijkheid werd gehouden als protest tegen de officiële viering van de veertig jaar oude vereniging van Zuid- en Noord-Kameroen op 1 oktober 1961. Tevens verklaarde u over de SCNC dat Frederick Ebong er sinds 30 december 1999 of iets daarvoor, de voorzitter van was en dat u nooit iemand anders als SCNC-voorzitter heeft gekend, terwijl Frederick Ebong pas in maart 2000 SCNC-voorzitter werd en zelf verklaarde vóór de datum van de onafhankelijkheidsverklaring geen vooraanstaand SCNC-figuur te zijn geweest.

Bij gebrek aan documenten kan noch uw ware identiteit, noch uw reisweg worden nagegaan.

Ten slotte bevat noch het verzoekschrift van uw advocaat tot instelling van een dringend beroep dd. 30 november 2001, noch de door hem op 14 januari 2002 overhandigde drie pagina's tellende "note d'audition" enig ander element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

(...).

2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt omdat het verzoekschrift geen voldoende uiteenzetting van de feiten bevat die het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantonen;

Overwegende dat het niet vereist is hierover uitspraak te doen, aangezien artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt toegepast en de zaak ten gronde wordt behandeld; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt beslecht;

3. Overwegende dat verzoeker in een enig middel in essentie de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

3.1. Overwegende dat verzoeker niet aantoont dat de formele motiveringsplicht werd geschonden, daar hij de bestreden beslissing aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt en hij de motieven van de bestreden beslissing bijgevolg kent;

3.2. Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een eindbeslissing neemt over de ontvankelijkheid van de aanvraag tot erkenning als politiek vluchteling; dat hij in deze fase van de procedure enkel kan oordelen over de eventuele schending van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet); dat om een exact beeld van de situatie te krijgen waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, de Commissaris-generaal de mogelijkheid heeft om alle objectieve gegevens na te gaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te kunnen nemen; dat in dit verband het bedrieglijk karakter van een asielaanvraag onder meer kan worden aangetoond door vast te stellen dat de verklaringen van verzoekster aangetast zijn door tegenstrijdigheden, of omdat ze verward of onsamenhangend zijn of omdat de asielaanvraag gesteund is op valse verklaringen of op niet authentieke documenten; dat in voorliggend geval de Commissaris-generaal heeft geoordeeld dat verzoekers asielaanvraag bedrieglijk is, omdat enerzijds verzoeker gedurende langere periodes geen vervolgingsfeit onderging, slechts voor een korte periode werd gearresteerd en niet persoonlijk werd geïnterviewd, zodat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in zijn hoofd een gegronde vrees voor vervolging bestaat, en omdat anderzijds verzoekers asielrelaas wordt ondergraven door de volgende vage en onjuiste verklaringen die de kern van zijn asielrelaas vitiëren :

- verzoeker kan de politieke positie niet verduidelijken van de politieke partij SDF, waarvan hij nochtans beweert een actief sympathisant te zijn (verhoor CGVS, p. 1);
- verzoeker stelde met betrekking tot de grote SCNC-bijeenkomst van 1 oktober 2001 dat op die dag de veertigste verjaardag werd gevierd van de onafhankelijkheid van de SCNC (verhoor CGVS, p. 2), terwijl deze bijeenkomst in werkelijkheid werd gehouden als protest tegen de officiële viering van de veertig jaar oude vereniging van Zuid- en Noord-Kameroen op 1 oktober 1961;
- verzoekers bewering dat op 1 oktober 2001 de veertigste verjaardag werd gevierd van de onafhankelijkheid van de SCNC (verhoor CGVS, p. 2), houdt geen steek, want de SCNC zelf bestaat pas sinds 1994, en zelfs indien verzoeker het uitroepen door de SCNC van de onafhankelijkheid van Engelstalig Kameroen bedoelde, dan dient opgemerkt te worden dat deze pas eind 1999 een feit was;
- verzoeker verklaart dat Frederick Ebong sinds 30 december 1999 of iets daarvoor de voorzitter van het SCNC was en dat hij nooit iemand anders als SCNC-voorzitter heeft

gekend (verhoor CGVS, p. 2), terwijl Frederick Ebong pas in maart 2000 SCNC-voorzitter werd en zelf verklaarde vóór de datum van de onafhankelijkheidsverklaring geen vooraanstaand SCNC-figuur te zijn geweest;

Overwegende dat verzoeker aanvoert dat de Commissaris-generaal zijn bronnen, waaruit blijkt dat de bijeenkomst van 1 oktober 2001 werd gehouden als protest tegen de officiële viering van de veertig jaar oude vereniging van Zuid- en Noord-Kameroen op 1 oktober 1961, niet vermeldt; dat ongeacht het al dan niet vermelden van zijn bronnen, de Commissaris-generaal in redelijkheid kon overwegen dat het geen zin heeft dat de veertigste verjaardag wordt gevierd van de onafhankelijkheid van de SCNC, (Southern Cameroon National Council) die pas sedert 1994 bestaat;

Overwegende dat in de bestreden beslissing nog andere vage en onjuiste verklaringen van verzoeker worden aangehaald, met name betreffende de doelstelling van de SDF (Social Democratic Front), en de datum waarop Frederick EBONG voorzitter werd van de SCNC; dat voormelde vaststellingen in het enig middel niet worden betwist;

Overwegende dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van de Conventie van Genève; dat hiervoor wordt verwezen naar de omstandigheid dat verzoeker gedurende een lange periode niet werd vervolgd door de overheid, naar zijn korte arrestatieperioden en naar het feit dat verzoeker niet persoonlijk werd gevisieerd;

Overwegende dat verzoeker voorts aanvoert dat zijn korte periode van arrestatie het gevolg is van een interventie van een organisatie die de rechten van de mens verdedigt, zodat deze korte arrestatieperiode niet aantoonde dat in zijn hoofdte geen gegronde vrees voor vervolging bestaat; dat het efficiënt optreden van de desbetreffende organisatie er op wijst dat in zijn land van herkomst de mensenrechten blijkbaar worden gerespecteerd, zodat verzoekers korte periode van arrestatie aantoonde dat er in zijn hoofdte geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, bestaat;

Overwegende dat verzoeker daaraan toevoegt dat de omstandigheid dat hij op 1 oktober 2001 niet als enige werd aangehouden, niets afdoet aan het feit dat hij meermaals werd vastgehouden en dus wel degelijk systematisch in zijn land van herkomst werd vervolgd; dat de bestreden beslissing in zijn geheel dient te worden gelezen; dat de Commissaris-generaal zich niet beperkt tot de vaststelling dat verzoeker samen met anderen werd gearresteerd, maar dat hij er bovendien aan toevoegt dat verzoeker als één van de gearresteerden bij het wachten op de volgende vrachtwagen kon wegrekken, zodat de Commissaris-generaal in redelijkheid kon stellen dat uit deze arrestatie niet blijkt dat verzoeker persoonlijk werd gevisieerd;

Overwegende dat de uitleg die verzoeker verstrekt betreffende elementen die wijzen op een systematische vervolging in de zin van de Conventie van Genève, neerkomt op een verschillende appreciatie van de feiten die niet verzoenbaar is met de vaststellingen van de Commissaris-generaal die kaderen binnen zijn appreciatie bevoegdheid;

Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat de Commissaris-generaal in redelijkheid kon vaststellen dat er in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat en dat hij vage en onjuiste verklaringen heeft afgelegd over elementen die de kern van zijn asielrelaas vitiëren; dat de bestreden beslissing bijgevolg gedetailleerde motieven bevat die terzake dienend en afdoende zijn, zodat de materiële motiveringsplicht niet werd geschonden;

3.3. Overwegende dat verzoeker tenslotte aanvoert dat de Commissaris-generaal had moeten beslissen dat een verder onderzoek was vereist vooraleer te besluiten tot de bedrieglijkheid van verzoekers asielaanvraag; dat uit wat voorafgaat blijkt dat de Commissaris-generaal in redelijkheid kon besluiten tot de bedrieglijkheid en de onontvankelijkheid van verzoekers asielaanvraag; dat het enig middel ongegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.



Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op  
twaalf december tweeduizend en twee, door :

|       |                   |                                      |
|-------|-------------------|--------------------------------------|
| de H. | D. MOONS,         | wnd. kamervoorzitter,<br>staatsraad, |
| Mevr. | M. VAN LIMBERGEN, | griffier.                            |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**M. VAN LIMBERGEN.**

**D. MOONS.**